

רבינו יוסף קארו

רבינו משה אלשיך

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

שבת

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

יעקב משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

ד. יש למחות ביד הנוהגים להטמין מבעוד יום קומקום של מים חמין ונותנים אותם לתוך הקדירה בשבת כשהתבשיל מצטמק (ועיין לקמן סימן שי"ח):

ה. מותר לתת על פי קדירת חמין בשבת תבשיל שנתבשל מערב שבת כל צרכו כגון פאנדי"ש וכיוצא בהן לחממן לפי שאין דרך בישול בכך אבל להטמין תחת הבגדים הנתונים על גבי המיחם ודאי אסור. הגה: והוא הדין שאסור להניחו על גבי כירה אפילו גרופה וקטומה דלא התיירו אלא חזרה וכדרך שנתבאר. ויש מתירין ליתן לתוך תנור שאפו בו מבעוד יום דמאחר שלא הטמינו בו רק אפו בו מבעוד יום לא נשאר בו רק הבל מעט ואין לחוש לבישול (כל זו) ובלבד שלא נצטנן לגמרי. ויש מחמירין בזה. ואם החום כל כך בתנור שהיד סולדת בו אסור. ועיין לקמן סימן שי"ח וכל הדברים שאסור לעשות מדברים אלו אסור לומר לאינו יהודי לעשות. לכן אסור לומר לאינו יהודי להחם הקדירה אם נצטנן ואם עשה כן אסור לאכלו אפילו צונן (גיט יוסף והרשב"א נמשוה). אמנם אם לא נצטנן כל כך שעדיין ראויים לאכול אם חממו אותו האינם יהודים מותרין לאכול לכן נוהגין שהאינם יהודים מוציאים הקדירות מן התנורים שמטמינים בהן ומושיבין אותן אצל תנור בית החורף או עליו ומבערת השפחה אחר כך התנור ההוא ועל ידי זה הקדירות חוזרים ונרתחים. אבל על ידי ישראל אסור בכהאי גונא (מרומת הטען). אבל אם הקדירות עדיין חמין מותר להעמידן אצל תנור בית החורף מאחר שנתבאר דתנורים שלנו יש להם דין כירה וסמיכה בכירה שאינה גרופה וקטומה כדין גרופה וקטומה לענין נתינה עליה וכבר נתבאר שנהגו להקל בחזרה בשבת אפילו הניחה על גבי קרקע והוא הדין לסמוך לתנור שאינו גרופ וקטום הואיל והקדירה עדיין חם ומבושל כל צרכו וכן המנהג פשוט להתיר ועיין לקמן סימן שי"ח:

המשך סימן רנ"ג – דין כירה ותנור ליתן עליה הקדירות בערב שבת

ב. כירה שהיא גרופה וקטומה ונטל הקדרה מעליה אפילו בשבת מותר להחזירה כל זמן שהיא רותחת, הגה: ועודה בידו (טור), ולא הניחה על גבי קרקע, הגה: ודעתו להחזירה (טור). ודוקא על גבה אבל לתוכה אסור ובתנור אסור להחזיר אפילו הוא גרופ וקטום והוא הדין לכופה אם הסיקו בגפת ועצים. הגה: ודוקא שהתבשיל מבושל כל צרכו (גיט יוסף), ואז מותר להחזיר ואפילו לכירה אחרת אבל אם לא נתבשל כל צרכו אסור אפילו לאותה כירה (מיימוני פרק ג'). ויש אומרים דכל זה אינו אסור רק כשנטלו מן הכירה מבעוד יום ולא החזירו עד שחשכה אבל אם לקחו משם משחשכה אפילו הניחו על גבי קרקע מותר (ר"ן פרק כירה וכל זו). וכן נוהגים להקל בתנורים שלנו שיש להם דין כירה וסומכין עצמם על דברי המקילין וטוב להחמיר מיהו אם נצטנן לכולי עלמא אסור (גיט יוסף). ויש אומרים דאם הוציא מאכל מן התנור אסור להניחו בכרים ובכסתות (הגהות מיימוני פרק ד'). יש אומרים דכל שהוא סמוך לחשיכה או סמוך לכרובי שהוא קבלת שבת לדין (הגהות מנדכי) אם הוא סמוך כל כך שאם נצטנן הקדירה אי אפשר להרתיחה מבעוד יום דינו כמו בשבת עצמו ויש מקילין בזה והמנהג להקל אך טוב להחמיר במקום שאין צורך כל כך. ודוקא על גבי כירה ממש אבל לסמוך אפילו לאש במקום שהיד סולדת בו שרי אפילו סמוך לחשיכה (הגהות מנדכי והגהות מיימוני). ובתנור אין חילוק בין להחזיר עליו או לסמוך אצלו ודוקא במקום שהיד סולדת אבל אין היד סולדת שם שרי אפילו בשבת כמו שיתבאר לקמן סימן שי"ח:

ג. המשכים בבוקר וראה שהקדירה תבשילו וירא פן יקדיח יותר יכול להסיר ולהניח קדירה ישנה ריקנית על פי הכירה ואז ישים הקדירה שהתבשיל בתוכה על גבי הקדירה ריקנית ויזהר שלא ישים קדירתו על גבי קרקע ושתהיה רותחת (וכבר נתבאר שנוהגים להקל אף אם נתנה על גבי קרקע):

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.